

[Tom Behnke]

iværksætte undersøgelser og manglende underretning om undersøgelsens forløb kan i givet fald medføre et ansvar.«

Videre hedder det: »Borgmesteren har således en ubetinget pligt til at sikre sig, at ekspeditionen foregår forsvarligt og er i overensstemmelse med kommunens praksis . . . Generelt kan borgmesterens ansvar vedrørende sagsbehandlingen beskrives som et ansvar for, at der for samtlige kommunale forvaltninger tilrettelægges en hensigtsmæssig og forsvarlig sagsbehandling og arbejdsgang, og borgmesteren skal herunder sørge for, at der er fastsat tilstrækkelige regler (skriftligt eller mundtligt) for sagsbehandlingen, samt at der føres det fornødne tilsyn med disse reglers overholdelse og administrationens forhold i øvrigt.«

Svar (23/8 93):

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

I overensstemmelse med de i begrundelsen for spørgsmålet angivne citater fra betænkning 996/1983 er der i Indenrigsministeriets afgørelse af 2. april 1993 i Hafniasagen foretaget en vurdering af, om amtsborgmester Per Kaalund har tilsidesat sin pligt til at holde økonomiudvalget orienteret. Endvidere indeholder afgørelsen en vurdering af, om der forelå tilstrækkelige regler m.v., der kunne sikre en hensigtsmæssig og forsvarlig sagsbehandling m.v.

I Indenrigsministeriets afgørelse er således bl.a. anført følgende:

»På baggrund af de to advokatredegørelser og de i øvrigt i sagen foreliggende oplysninger om de organisatoriske forhold i økonomiforvaltningen og reglerne om behandlingen af lånesager, herunder kompetencefordelingen mellem de ansatte, finder Indenrigsministeriet heller ikke grundlag for at antage, at der har været fejl eller mangler i tilrettelæggelsen af forretningsgangene eller bemanningen af de nævnte opgaver i den økonomiske forvaltning. Der ses ej heller i sagen at have været forhold, som har kunnet begrunde en indgriben fra amtsrådets eller økonomiudvalgets side.

På grundlag af de foreliggende oplysninger i sagen må Indenrigsministeriet lægge til grund, at amtsborgmester Per Kaalund først i juni 1992 orienteredes om, at amtskommunen havde anbragt midler i Hafnia. Endvidere foreligger der et notat af 26. juni 1992 fra amtsdirektør Bo Smith til amtsborgmesteren »om Københavns Amts aftaleindlån i Hafnia Bank«

på 72 mio. D-mark, hvori der ikke var nogen omtale af problemerne vedrørende dispositionens forenelighed med styrelseslovens § 44, og hvori det konkluderedes, at der var en sådan sikkerhed for amtskommunens indlån, at der ikke var grundlag for at foretage videre på dette tidspunkt.

På denne baggrund og under hensyn til, at det af notatet fremgik, at amtskommunen sammen med revisionen ville følge sagen op i slutningen af juli 1992, finder Indenrigsministeriet ikke, at amtsborgmesteren har haft tilstrækkelig anledning til at iværksætte en nærmere undersøgelse af amtskommunens aftaleindlån.

Uanset at der påhviler amtsborgmesteren som formand for økonomiudvalget en pligt til at holde udvalget orienteret om forhold, som kan sikre udvalgets indseende med de økonomiske forhold inden for amtskommunens administrationsområder, finder Indenrigsministeriet heller ikke, at amtsborgmesteren på baggrund af amtsdirektørens notat har haft pligt til på dette tidspunkt at orientere økonomiudvalget om amtskommunens aftaleindlån, som måtte anses for sikret.

Indenrigsministeriet har endvidere vurderet spørgsmålet om, hvorvidt amtsborgmesteren på økonomiudvalgets første møde efter sommerferien den 12. august 1992 under meddelelser fra formanden burde have underrettet økonomiudvalget om den opståede situation som følge af amtskommunens placering af midler i Hafnia Holding A/S. Da de udtalelser fra amtskommunens bankierfirma og revisionsfirma, som amtskommunen havde anmodet om med henblik på forelæggelsen af sagen for økonomiudvalget, først forelå i skrivelser af henholdsvis 10. og 17. august 1992, finder Indenrigsministeriet imidlertid ikke grundlag for at fastslå, at amtsborgmesteren har tilsidesat sine pligter i henhold til styrelsesloven ved først at medtage sagen på det følgende møde i økonomiudvalget den 19. august 1992.«

Amtsborgmesterens dispositioner har således ikke været i strid med det, der er angivet i den nævnte betænkning om borgmesterens pligter og ansvar. De angivne citater fra betænkningen er derfor heller ikke i strid med min besvarelse af spørgsmål nr. S 1199, hvori jeg anførte, at Indenrigsministeriet ikke havde kunnet fastslå, at der for amtsborgmesterens vedkommende forelå noget ansvarsgrundlag i sagen.